

Ἄλλ' ἔρπε καὶ ζῇ καὶ δόμους οἶκει πατρός.
 Ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἱππῖον τ' Ἄργος μόλῃς,
 πρὸς δεξιᾷς σε τῆσδ' ἐπισκῆπτω τάδε·
 τύμβον τε χάσσον καπνίβες μνημεῖά μοι,
 καὶ δάκρυ' ἀδελφῇ⁽¹⁾ καὶ κόμας δότω τάφῳ·
 Ἀγγελλε δ' ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
 γυναῖκος ἐμφὶ βωμόν ἀγνισθεὶς φόνῳ.
 Καὶ μὴ προδῶς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
 ἔρημα κήδῃ καὶ δόμους ὀρῶν πατρός.
 Καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γάρ φίλτατόν σ' ἡδρὸν φίλων,
 ὃ συγκυναγῆ καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοί,
 ὃ πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθῃ κακῶν.
 Ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος μάντις ὦν ἐφέβαστο·
 τέχνην δὲ θέμενός⁽²⁾ ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος
 ἀπήλασ' αἰδοὶ τῶν πάρος μαντευμάτων.
 Ὡς πάντ' ἐγὼ δοῦς τάμ' αὐτὸν καὶ πεισθεὶς λόγοις,
 μητέρα κατακτὰς αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι.

ΠΥΛΑΔΗΣ

Ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
 οὐκ ἂν προδοίην, ὃ τάλας, ἐπεὶ οὐ σ' ἐγὼ
 βλέποντα μᾶλλον ἢ θανόνθ' ἐξω φίλον.

ΕΥΚΛΙΔΗΣ (Bordeaux.)

⁽¹⁾ Ἀδελφῇ désigne Électre que, sur l'ordre d'Oreste, Pylade doit épouser.

⁽²⁾ D'après Euripide, Apollon a en honte d'avoir ordonné à Oreste qu'il tuât sa mère et c'est pourquoi il a exilé l'assassin le plus loin possible de l'Hellade, en Tauride : τέχνην θέμενός, litt. : ayant usé d'artifice.

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὅτηνίκα ; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
 Ἀλλὰ σὺ τίς εἶ ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Βουλυτὸς ἢ περαιτέρω ;
 ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἴμ' ὡς βδελύττομαι σε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τί γάρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ ;

Ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννέφει ;

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Οἴμωζε μεγάλ'.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ὅτω μὲν ἐκκαλύψομαι.

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ φίλε Προμηθεῦ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Παῦσε παῦσε, μὴ βόα.

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Τί γάρ ἐστι ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Σίγα, μὴ κάλει μου τῶνομα·

ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖς⁽¹⁾, εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὀφεται.

⁽¹⁾ ἀπό... ὀλεῖς = ἀπολεῖς.

Ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν⁽¹⁾
 κρούκ ἦν ἔτ' ἄργον οὐδὲν ὦν ἐφίετο,
 κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθέναι
 ῥίγησαν, ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
 πατρός πεσοῦσαι κλαῖον, οὐδ' ἀνέεσαν
 στέρνων ἀραγμούς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
 Ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον εξαίφνης πικρόν,
 πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν. ὦ τέκνα,
 οὐκ ἔστ' ἔθ' ὅμιν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
 Ὀλωλε γὰρ δὴ πάντα τάμ', οὐκέτι
 τὴν δυσπρόνητον ἔχει' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
 σκληρὰν μὲν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον
 τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
 Τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ οὗτου πλέον
 ἢ τοῦδε τάνδρος ἔσχεθ'⁽²⁾, οὐ τητώμεναι
 τὸ λοιπὸν ἤδη τοῦ βίου διάξεταν.
 Τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι
 λύγδην ἔκλαιον πάντες.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

(Bordeaux.)

⁽¹⁾ Entendez : quand Œdipe fut satisfait, pour avoir obtenu tout ce qu'il avait demandé.

⁽²⁾ Construisez : οὐκ ἔστιν (οὐδεὶς) ἐξ οὗτου ἔσχετε πλέον τὸ φιλεῖν ; (ἔσχετε) ἐκ τοῦδε τάνδρος.

Ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τᾶν πράγματα,
 ταυτὶ λαδῶν μου τὰ σκιάδειον ὑπέρεχε,
 ἄνωθεν ὡς ἂν μὴ μ' ὀρώσιν οἱ θεοί.

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Εὐ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθεῖως.
 Ὑπόδουθι ταχὺ δὴ, κατὰ θαρρήσας λέγε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἀκουε δὴ νῦν.

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Ὡς ἀκούοντος λέγε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἀπόλωλεν ὁ Ζεὺς.

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

Πηνίκα ἄττα ἀπώλετο ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ὤκισατε τὸν ἀέρα.
 Θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἐτι
 θεοῖσιν.

(Toulouse.)